

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัย เรื่อง ศักยภาพของเกษตรกร ในการผลิตไก่พื้นเมืองในจังหวัดอุดรดิตถ์ ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ที่ได้จากการเก็บรวบรวมจากเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง สามารถแบ่งข้อมูลในการวิเคราะห์เป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลลักษณะทางเศรษฐกิจ และสังคม

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการผลิต และรูปแบบการจำหน่าย

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของการเกษตรกรผู้ผลิตไก่พื้นเมือง

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนทั้งสิ้น 102 คน เป็นเกษตรกรผู้ผลิตไก่พื้นเมืองที่มีแม่ไก่ตั้งแต่ 10 ตัวขึ้นไป จาก 18 หมู่บ้าน 10 ตำบล 5 อำเภอ ในจังหวัดอุดรดิตถ์ การวิเคราะห์ข้อมูลของแต่ละส่วน ปรากฏผลดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล

1.1 เพศ

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลการผลิตไก่พื้นเมืองทั้งหมด 102 ราย ปรากฏว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 78.4 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 21.6 (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 เพศของผู้ให้ข้อมูลการผลิตไก่พื้นเมือง

เพศ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ชาย	80	78.4
หญิง	22	21.6
รวม	102	100.0

1.2 ประสบการณ์การผลิตไก่พื้นเมือง

ประสบการณ์การผลิตไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 52.9 อยู่ระหว่าง 5 – 10 ปี รองลงมาร้อยละ 21.6 มีประสบการณ์การผลิตไก่พื้นเมืองมากกว่า 15 ปีขึ้นไป ร้อยละ 20.6 มีประสบการณ์การผลิตไก่พื้นเมือง ต่ำกว่า 5 ปี และร้อยละ 4.9 มีประสบการณ์การผลิตไก่พื้นเมืองระหว่าง 11 – 15 ปี โดยเกษตรกรมีประสบการณ์การผลิตไก่พื้นเมืองสูงสุด 40 ปี และต่ำสุด 1 ปี

สรุปว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ด้านผลิตไก่พื้นเมือง ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 5 - 10 ปี (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ประสบการณ์การผลิตไก่พื้นเมือง

ประสบการณ์ (ปี)	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	21	20.6
5 – 10 ปี	54	52.9
11 – 15 ปี	5	4.9
มากกว่า 15 ปี	22	21.6
รวม	102	100.0

ประสบการณ์การผลิตไก่พื้นเมืองต่ำสุด 1 ปี
เฉลี่ย 10.76 ปี

สูงสุด 40 ปี
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.98

1.3 ระดับการศึกษา

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับระดับการศึกษาของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างที่ผลิตไก่พื้นเมือง ส่วนใหญ่ ร้อยละ 81.4 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 12.7 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 4.9 สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษา และร้อยละ 1.0 สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา

สรุปว่าเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างที่ผลิตไก่พื้นเมืองส่วนใหญ่ สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	83	81.4
มัธยมศึกษา	13	12.7
อาชีวศึกษา	5	4.9
อุดมศึกษา	1	1.0
รวม	102	100.0

ส่วนที่ 2 ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม

1.4 จำนวนไก่พื้นเมืองที่เลี้ยงในปัจจุบัน

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 45.1 เลี้ยงไก่พื้นเมืองระหว่าง 31 – 60 ตัว รองลงมา ร้อยละ 23.5 เลี้ยงระหว่าง 10 – 30 ตัว ร้อยละ 17.6 เลี้ยงระหว่าง 61 – 90 ตัวและร้อยละ 13.7 เลี้ยงมากกว่า 90 ตัวขึ้นไป เกษตรกรที่เลี้ยงไก่ต่ำสุด 15 ตัว และสูงสุด 400 ตัว จำนวนไก่ที่เลี้ยงเฉลี่ย 63.52 ตัว และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 49.35

สรุปว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลี้ยงไก่พื้นเมืองระหว่าง 31 – 60 ตัว (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 จำนวนไก่พื้นเมืองที่เลี้ยง ณ วันที่สำรวจ

จำนวนไก่พื้นเมือง (ตัว)	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	รวมจำนวนไก่ (ตัว)
10 – 30 ตัว	24	23.5	655
31 – 60 ตัว	46	45.1	2,317
61 – 90 ตัว	18	17.6	1,347
มากกว่า 90 ตัว	14	13.7	2,160
รวม	102	100.0	6,479

จำนวนไก่พื้นเมืองที่เลี้ยงต่ำสุด 15 ตัว
จำนวนไก่พื้นเมืองที่เลี้ยงเฉลี่ย 63.52 ตัว

จำนวนไก่ที่เลี้ยงสูงสุด 400 ตัว
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 49.35

1.5 รายได้จากการเกษตรนอกจากการผลิตไก่พื้นเมืองในรอบปีที่ผ่านมา

รายได้จากการเกษตร นอกจากการผลิตไก่พื้นเมืองในรอบปีที่ผ่านมาของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 57.8 มีรายได้ระหว่าง 10,001 – 30,000 บาท บาทต่อปี รองลงมาร้อยละ 21.6 มีรายได้ระหว่าง 30,001 – 50,000 บาท ต่อปี ร้อยละ 16.7 มีรายได้มากกว่า 50,000 บาท ต่อปี และร้อยละ 3.9 มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท ต่อปี เกษตรกรมีรายได้จากการเกษตร นอกจากการผลิตไก่พื้นเมืองต่ำสุด 4,000 บาท สูงสุด 200,000 บาท เกษตรกรมีรายได้จากการเกษตร นอกจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย 37,490.2 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 30,489

สรุปว่า รายได้จากการเกษตร นอกจากการผลิตไก่พื้นเมืองในรอบปีที่ผ่านมาของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 10,001 – 30,000 บาท ต่อปี มากที่สุด (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 รายได้จากการเกษตรนอกจากการผลิตไก่พื้นเมืองในรอบปีที่ผ่านมา

รายได้ (บาท) / ต่อปี	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000	4	3.9
10,001 – 30,000	59	57.8
30,001 – 50,000	22	21.6
มากกว่า 50,000	17	16.7
รวม	102	100.0

รายได้จากการเกษตรนอกจากการผลิตไก่พื้นเมืองต่ำสุด 4,000 บาท

รายได้จากการเกษตรนอกจากการผลิตไก่พื้นเมืองบ้านสูงสุด 200,000 บาท

รายได้จากการเกษตรนอกจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย 37,490.2 บาท

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 30,489

1.6 ขนาดพื้นที่บริเวณบ้านที่ใช้ในการผลิตไก่พื้นเมือง

ขนาดพื้นที่บริเวณบ้านที่ใช้ในการผลิตไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ ร้อยละ 66.7 อยู่ระหว่าง 1 – 3 ไร่ รองลงมา ร้อยละ 23.5 น้อยกว่า 1 ไร่ ร้อยละ 4.9 อยู่ระหว่าง 4 – 6 ไร่ และร้อยละ 4.9 มากกว่า 6 ไร่ ขนาดพื้นที่บริเวณมากที่สุดที่ใช้ในการผลิตไก่พื้นเมือง ค่าสุด 1 งาน สูงสุด 17 ไร่ ขนาดพื้นที่บริเวณบ้านที่ใช้ในการผลิตไก่พื้นเมือง เฉลี่ย 2.37 ไร่ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 11.24

สรุปว่า ขนาดพื้นที่บริเวณบ้านที่ใช้ในการผลิตไก่พื้นเมือง ของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ อยู่ระหว่าง 1 – 3 ไร่ มากที่สุด (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 ขนาดพื้นที่บริเวณบ้านที่ใช้ในการผลิตไก่พื้นเมือง

ขนาดพื้นที่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ไร่	24	23.5
1 – 3 ไร่	68	66.7
4 – 6 ไร่	5	4.9
มากกว่า 6 ไร่	5	4.9
รวม	102	100.0

ขนาดพื้นที่บริเวณที่ใช้ในการผลิตไก่พื้นเมืองค่าสุด 1 งาน
 ขนาดพื้นที่บริเวณบ้านที่ใช้ในการผลิตไก่พื้นเมืองสูงสุด 17 ไร่
 ขนาดพื้นที่บริเวณบ้านที่ใช้ในการผลิตไก่พื้นเมือง เฉลี่ย 2.37 ไร่
 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 11.24

1.7 การติดต่อกับเพื่อนบ้านเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการผลิตไก่พื้นเมือง

การติดต่อกับเพื่อนบ้านเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการผลิตไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 81.4 อยู่ระหว่าง 1-3 ครั้ง ต่อสัปดาห์ รองลงมาร้อยละ 7.8 อยู่ระหว่าง 4-6 ครั้ง ต่อสัปดาห์ ร้อยละ 5.9 ไม่ได้ติดต่อกับเพื่อนบ้าน และร้อยละ 4.9 ติดต่อกว่า 6 ครั้ง ต่อสัปดาห์ การติดต่อกับเพื่อนบ้านเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการผลิตไก่พื้นเมืองต่ำสุดไม่ได้ติดต่อกับเพื่อนบ้านเลย สูงสุด 7 ครั้ง ต่อสัปดาห์ การติดต่อกับเพื่อนบ้านเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย 1.97 ครั้งต่อสัปดาห์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.58

สรุปว่า การติดต่อกับเพื่อนบ้านเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การผลิตไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง อยู่ระหว่าง 1-3 ครั้งต่อสัปดาห์มากที่สุด (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 การติดต่อกับเพื่อนบ้านเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการผลิตไก่พื้นเมือง

การติดต่อกับเพื่อนบ้าน (ครั้ง / สัปดาห์)	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ไม่ได้ติดต่อกับเพื่อนบ้าน	6	5.9
1-3 ครั้ง	83	81.4
4-6 ครั้ง	8	7.8
มากกว่า 6 ครั้ง	5	4.9
รวม	102	100.0

การติดต่อกับเพื่อนบ้านต่ำสุดไม่ได้ติดต่อกับเพื่อนบ้านเลย

การติดต่อกับเพื่อนบ้านสูงสุด 7 ครั้งต่อสัปดาห์

การติดต่อกับเพื่อนบ้านเฉลี่ย 1.97 ครั้งต่อสัปดาห์

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.58

1.8 การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับความรู้ด้านการผลิตไก่พื้นเมือง

การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับความรู้ด้านการผลิตไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ ร้อยละ 73.5 ได้รับข่าวสารจากโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 41.2 จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ร้อยละ 35.3 จากนิตยสารการเกษตร ร้อยละ 17.6 จากวิทยุ ร้อยละ 10.8 จากหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 4.9 จากเอกสาร ไปสเตอร์ และร้อยละ 4.9 จากเพื่อนบ้าน

สรุปว่า การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับความรู้ด้านการผลิตไก่พื้นเมือง ของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ได้รับข่าวสารจากโทรทัศน์มากที่สุด(ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับความรู้ด้านการผลิตไก่พื้นเมือง

แหล่งข่าวสาร	N = 102	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
วิทยุ	18	17.6
โทรทัศน์	75	73.5
หนังสือพิมพ์	11	10.8
นิตยสารการเกษตร	36	35.3
เจ้าหน้าที่ของรัฐ	42	41.2
เอกสาร ไปสเตอร์	5	4.9
เพื่อนบ้าน	5	4.9

หมายเหตุ : เกษตรกรสามารถเลือกรับข่าวสารได้มากกว่า 1 แหล่ง

1.9 ความรู้ของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง

1.9.1 การวัดความรู้ของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง

การวัดความรู้ในการผลิตไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้คำถามทั้งหมด 20 ข้อ ให้เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง อ่านข้อความแล้วพิจารณาว่า ข้อความถูกต้องหรือผิด จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. ไก่พื้นเมืองมีหลายสายพันธุ์ เช่น ไก่อุ ไก่แจ้ ไก่กลายพันธุ์ เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 88.2 ตอบถูกต้อง ร้อยละ 11.8 ตอบผิด

2. ไม้ไผ่ลายพันธุ์ เกิดจากการผสมปนเป ระหว่างไม้พื้นเมืองด้วยกัน เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 79.4 ตอบถูกต้อง ร้อยละ 20.6 ตอบผิด
3. ไม้พื้นเมืองจะมีลักษณะที่ดี จะต้องปล่อยให้ผสมกันเองตามธรรมชาติ เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 69.6 ตอบผิด ร้อยละ 29.4 ตอบถูกต้อง
4. การปรับปรุงพันธุ์ไม้พื้นเมืองที่ดี จะต้องนำไปผสมข้ามพันธุ์ ในสายพันธุ์เดียวกัน เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 75.5 ตอบถูกต้อง และร้อยละ 24.5 ตอบผิด
5. การปรับปรุงพันธุ์ไม้พื้นเมืองที่ดี คือ การนำไม้พ่อแม่พันธุ์ไปข้างกรง โดยไม่ปล่อยให้ปะปนกับไม้ตัวอื่น เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 89.2 ตอบถูกต้อง และร้อยละ 10.8 ตอบผิด
6. การเลี้ยงไม้พื้นเมือง แบบกึ่งปล่อยจะทำให้สะดวกต่อการป้องกันโรคระบาด เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 64.7 ตอบถูกต้อง และร้อยละ 35.3 ตอบผิด
7. การเลี้ยงไม้พื้นเมืองแบบปล่อยเป็นวิธีที่ดีที่สุด และเป็นการลดต้นทุนการผลิตมากที่สุด เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 92.2 ตอบถูกต้อง และร้อยละ 8.0 ตอบผิด
8. แม่ไม้พื้นเมืองใช้เวลาฟักไข่ 28 วัน เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 68.6 ตอบผิด และร้อยละ 31.4 ตอบถูกต้อง
9. การเลี้ยงไม้พื้นเมืองไม่จำเป็นต้องสร้างโรงเรือนหรือเล้าให้อยู่ ปล่อยให้นอนตามต้นไม้หรือใต้ถุนบ้าน เพื่อลดต้นทุนการผลิต เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 71.6 ตอบถูกต้อง และร้อยละ 28.4 ตอบผิด
10. การสร้างโรงเรือนไม้พื้นเมือง และการรักษาความสะอาดโรงเรือน เป็นการสุขาภิบาลที่ดี เกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 94.1 ตอบถูก ร้อยละ 5.9 ตอบผิด
11. การทำวัคซีนป้องกันโรคในไม้พื้นเมือง ควรทำในช่วงที่เกิดโรคระบาดที่บริเวณใกล้เคียง เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 55.9 ตอบถูกต้อง และร้อยละ 44.1 ตอบผิด
12. การทำวัคซีนป้องกันโรคนิวคาสเซิล ควรทำแบบชนิดหยอดเพียงอย่างเดียว เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 54.9 ตอบผิด และร้อยละ 45.1 ตอบถูกต้อง
13. โรคหลอดลมอักเสบเป็นโรคที่เกิดกับไม้ทุกชนิด หรือเรียกโรคนี้อีกอย่างหนึ่งว่า โรคหวัดหน้าบวม เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 89.2 ตอบถูกต้อง และร้อยละ 10.8 ตอบผิด

14. โรคอหิวาต์ เบ็ด-ไก่ เป็นโรคระบาดที่เกิดกับไก่ทุกอายุ หรือเรียกว่า โรคห่ายกเถา เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 94.7 ตอบถูกต้อง และร้อยละ 5.9 ตอบผิด
15. การเลี้ยงไก่พื้นเมืองไม่จำเป็นต้องถ่ายพยาธิก็ได้ เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 76.6 ตอบถูกต้อง และร้อยละ 32.4 ตอบผิด
16. เมื่อมีไก่พื้นเมืองที่เลี้ยงไว้เกิดตายโดยไม่ทราบสาเหตุ ควรนำไปเป็นอาหาร เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 92.2 ตอบถูกต้อง และร้อยละ 7.8 ตอบผิด
17. การป้องกันโรคระบาดไก่ที่ดีที่สุด โดยการให้ยาละลายน้ำให้ไก่กิน ดีกว่าฉีดวัคซีนป้องกันโรค เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 51 ตอบถูกต้อง และร้อยละ 49 ตอบผิด
18. การจำหน่ายไก่พื้นเมือง หากจำหน่ายโดยการชั่งกิโลเพียงอย่างเดียว ถึงแม้จะได้ราคาดี และยุติธรรม เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 75.5 ตอบผิด และร้อยละ 24.5 ตอบถูกต้อง
19. การจำหน่ายไก่พื้นเมือง ควรให้พ่อค้ามารับซื้อตามบ้าน ไม่ควรส่งเสริมให้มีตลาดกลางตามตำบลต่าง ๆ เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 51.0 ตอบถูกต้อง และร้อยละ 49.0 ตอบผิด
20. การจำหน่ายไก่พื้นเมืองที่เป็นไก่ชน ถือว่าเป็นการส่งเสริมการเลี้ยงไก่พื้นเมืองและเป็นการเพิ่มมูลค่าของไก่ เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 90.2 ตอบถูกต้อง และร้อยละ 9.8 ตอบผิด
- สรุปว่า ผลจากการวัดความรู้ของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล ในการผลิตไก่พื้นเมือง โดยใช้แบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับการผลิตไก่พื้นเมืองทั้งหมด 20 ข้อ ให้เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างทำ ผลปรากฏว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ที่ตอบคำถามถูกต้องมากที่สุดคือ ร้อยละ 94.1 (96 ราย) คือข้อ 10,14 รองลงมา ร้อยละ 92.2 (94 ราย) คือ ข้อ 7,16 และร้อยละ 91.0 (91 ราย) ตามลำดับ แสดงว่าเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง มีความรู้ ความเข้าใจ ในการผลิตไก่พื้นเมือง เกี่ยวกับการสุขภาพและการป้องกันโรคมากที่สุด รองลงมา มีความรู้ทางด้านรูปแบบการเลี้ยงไก่พื้นเมือง ส่วนจำนวนคำถามที่เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างตอบผิดมากที่สุด คือ ร้อยละ 75.5 (77 ราย) คือ ข้อ 18 รองลงมา ร้อยละ 69.6 (71 ราย) คือ ข้อ 3 และร้อยละ 68.6 (70 ราย) คือ ข้อ 8 แสดงว่าเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่อง รูปแบบการจำหน่าย การคัดเลือกพันธุ์ และการปรับปรุงพันธุ์ (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 ความรู้ในการผลิตไก่พื้นเมืองของเกษตรกร

ลำดับ ที่	ข้อความ	ตอบถูกต้อง (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)
1.	ไก่พันธุ์พื้นเมืองมีหลายพันธุ์ เช่น ไก่อยู่ ไก่แจ้ ไก่กลายพันธุ์	90 (88.2)	12 (11.8)
2.	ไก่กลายพันธุ์เกิดจากการผสมปนเป ระหว่างไก่พื้นเมืองด้วยกัน	81 (79.4)	21 (20.8)
3.	ไก่พื้นเมืองจะมีลักษณะที่ดีจะต้องปล่อยให้ผสมกันเองตามธรรมชาติ	30 (29.4)	71 (69.6)
4.	การปรับปรุงพันธุ์ไก่พื้นเมืองที่ดีจะต้องนำไปผสมข้ามพันธุ์ไปข้างกรงโดยไม่ปล่อยให้ปะปนกับไก่ตัวอื่น	77 (75.5)	25 (24.5)
5.	การปรับปรุงพันธุ์ไก่พื้นเมืองที่ดีควรนำไก่พ่อแม่พันธุ์ไปข้างกรงโดยไม่ปล่อยให้ปะปนกับไก่ตัวอื่น	91 (89.2)	11 (10.8)
6.	การเลี้ยงไก่พื้นเมืองแบบกึ่งปล่อยจะทำให้สะดวกต่อการป้องกันโรคระบาด	66 (64.7)	36 (35.3)
7.	การเลี้ยงไก่พื้นเมืองแบบปล่อยเป็นวิธีที่ดีที่สุดและเป็นการลดต้นทุนการผลิตมากที่สุด	94 (92.2)	8 (7.8)
8.	แม่ไก่พื้นเมืองใช้เวลาฟักไข่ 28 วัน	32 (31.4)	70 (68.6)
9.	การเลี้ยงไก่พื้นเมืองไม่จำเป็นต้องสร้างโรงเรือนหรือเล้าให้ไก่อยู่ ปล่อยให้นอนตามต้นไม้หรือใต้ถุนบ้านเพื่อลดต้นทุนในการผลิต	73 (71.6)	29 (28.4)
10.	การสร้างโรงเรือนให้ไก่พื้นเมืองและการรักษาความสะอาดโรงเรือนเป็นการสุขภาพที่ดี	96 (94.1)	6 (5.9)
11.	การทำวัคซีนป้องกันโรคฉลงหน้าในไก่พื้นเมือง ควรทำช่วงที่เกิดโรคระบาดที่บริเวณใกล้เลี้ยง	57 (55.9)	45 (44.1)
12.	การทำวัคซีนป้องกันนิวคาสเซิล ควรทำแบบชนิดหยอดเพียงอย่างเดียว	46 (45.1)	56 (54.9)

ลำดับ ที่	ข้อความ	ตอบถูกต้อง (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)
13.	โรคหลอดลมอักเสบเป็นโรคที่เกิดกับไก่ทุกชนิดหรือเรียก โรคนี้อีกอย่างหนึ่งว่าโรคหัดหน้าบวม	91 (89.2)	11 (10.8)
14.	โรคอหิวาต์ เป็ด - ไก่ เป็นโรคระบาดที่เกิดกับไก่ทุกอายุ หรือเรียกว่าโรคห่ายกเล้า	96 (94.1)	6 (5.9)
15.	การเลี้ยงไก่พื้นเมือง ไม่จำเป็นต้องถ่ายพยาธิก็ได้	69 (67.6)	33 (32.4)
16.	เมื่อมีไก่พื้นเมืองที่เลี้ยงไว้เกิดการตายโดยไม่ทราบสาเหตุ ควรนำไปเป็นอาหาร	94 (92.2)	8 (7.8)
17.	การป้องกันโรคระบาดไก่ที่ดีที่สุด โดยการให้ยาละลายน้ำ ให้ไก่กิน ดีกว่าทำวัคซีนป้องกันโรค	52 (51.0)	50 (49.0)
18.	การจำหน่ายไก่พื้นเมือง ต้องจำหน่ายโดยการชั่งน้ำหนัก เพียงอย่างเดียวจึงจะได้ราคาดี และยุติธรรม	25 (24.5)	77 (75.5)
19.	การจำหน่ายไก่พื้นเมือง ควรให้พ่อค้ามารับซื้อตามบ้าน ไม่ ควรส่งเสริมให้มีตลาดกลางตามตำบลต่าง ๆ	52 (51.0)	50 (49.0)
20.	การจำหน่ายไก่พื้นเมืองที่เป็นไก่นอน ถือว่าเป็นการส่งเสริม การเลี้ยงไก่พื้นเมืองและเป็นการเพิ่มมูลค่าของไก่	92 (90.2)	10 (9.8)

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

ข้อความที่ถูกต้องคือ ข้อ 1,2,4,5,6,7,10,13,14 และ 20

ข้อความที่ผิดคือ ข้อ 3,8,9,11,12,15,16,17,18 และ 19

1.9.2 คะแนนวัดความรู้ในการผลิตไก่พื้นเมือง

เกษตรกรตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 59.8 ได้คะแนนวัดความรู้ ในการผลิตไก่พื้นเมือง ระหว่าง 12 – 15 คะแนน รองลงมาร้อยละ 23.5 ได้คะแนนวัดความรู้ในการผลิตไก่พื้นเมืองมากกว่า 15 คะแนนขึ้นไป ร้อยละ 15.7 ได้คะแนนวัดความรู้ในการผลิตไก่พื้นเมืองระหว่าง 8 – 11 คะแนน และร้อยละ 1.0 ได้คะแนนวัดความรู้ในการผลิตไก่พื้นเมือง ต่ำกว่า 8 ลงมา คะแนนความรู้ในการผลิตไก่พื้นเมือง ต่ำสุด 7 คะแนน สูงสุด 19 คะแนน คะแนนความรู้ในการผลิตไก่พื้นเมือง เฉลี่ย 13.8 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.4

สรุปว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ได้คะแนนวัดความรู้ในการผลิตไก่พื้นเมืองระหว่าง 12 – 15 คะแนนมากที่สุด (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 คะแนนวัดความรู้ในการผลิตไก่พื้นเมือง

คะแนนวัดความรู้ (คะแนน)	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 8 คะแนนลงมา	1	1.0
8 – 11 คะแนน	16	15.7
12 – 15 คะแนน	61	59.8
มากกว่า 15 คะแนนขึ้นไป	24	23.5
รวม	102	100.0

คะแนนความรู้ในการผลิตไก่พื้นเมือง ต่ำสุด 7 คะแนน

คะแนนความรู้ในการผลิตไก่พื้นเมืองสูงสุด 19 คะแนน

คะแนนความรู้ในการผลิตไก่พื้นเมือง เฉลี่ย 13.8 คะแนน

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.4

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการผลิตและรูปแบบการจำหน่าย

2.1 สายพันธุ์ไก่พื้นเมือง

สายพันธุ์ไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 83.3 เป็นไก่กลายพันธุ์ รองลงมาร้อยละ 9.8 เป็นไก่พันธุ์เหลืองหางขาว และร้อยละ 6.9 เป็นไก่พันธุ์ประดู่หางดำ (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 สายพันธุ์ไก่พื้นเมือง

พันธุ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไก่ถลายพันธุ์	85	83.3
ไก่เหลืองหางขาว	10	9.8
ไก่ประดู่หางดำ	7	6.9
รวม	102	100.0

2.2 การคัดเลือกพันธุ์ไก่พื้นเมือง

การคัดเลือกพันธุ์ไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 70.6 มีการคัดเลือกพันธุ์ไก่พื้นเมือง โดยวิธีการคัดเลือกพ่อแม่พันธุ์ที่มีลักษณะที่ดี มีน้ำหนักมาก ไว้ทำพันธุ์ และร้อยละ 29.4 ไม่มีการคัดเลือกพันธุ์ โดยปล่อยให้ผสมกันเองตามธรรมชาติ

สรุปว่า การคัดเลือกพันธุ์ไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีการคัดเลือกพันธุ์ โดยวิธีการคัดเลือกพ่อแม่พันธุ์ที่มีลักษณะดี มีน้ำหนักมาก ไว้ทำพันธุ์ มากที่สุด (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 การคัดเลือกพันธุ์ไก่พื้นเมือง

การคัดเลือกพันธุ์	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
มีการคัดเลือก	72	70.6
ไม่มีการคัดเลือก	30	29.4
รวม	102	100.0

2.3 จำนวนไข่เฉลี่ยต่อชุดที่ฟัก

จำนวนไข่เฉลี่ยต่อชุดที่ฟักในไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 45.1 อยู่ระหว่าง 9 – 11 ฟอง ต่อแม่ต่อครั้ง รองลงมาร้อยละ 38.2 อยู่ระหว่าง 12 – 14 ฟอง ต่อแม่ต่อครั้ง จำนวนไข่เฉลี่ยต่อชุดที่ฟัก ค่าสุด 8 ฟอง สูงสุด 15 ฟอง จำนวนไข่ต่อชุดที่ฟัก เฉลี่ย 11.4 ฟอง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.8

สรุปว่าจำนวนไข่เฉลี่ยต่อชุดที่ฟักในไก่พื้นเมือง อยู่ระหว่าง 9 – 11 ฟอง (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 จำนวนไข่น้อยสุดที่ฟัก

จำนวนไข่ (ฟอง / แม่ / ครั้ง)	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
น้อยกว่า 9 ฟอง	5	4.9
9 – 11 ฟอง	46	45.1
12 – 14 ฟอง	39	38.2
มากกว่า 14 ฟองขึ้นไป	12	11.8
รวม	102	100.0

จำนวนไข่เฉลี่ยต่อชุดฟัก ค่าสุด 8 ฟอง

จำนวนไข่เฉลี่ยต่อชุดที่ฟัก สูงสุด 15 ฟอง

จำนวนไข่เฉลี่ยต่อชุดที่ฟัก เฉลี่ย 11.4 ฟอง

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.8

2.4 วิธีการผลิตไก่พื้นเมือง

วิธีการผลิตไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 81.4 ผลิตแบบปล่อย รองลงมา ร้อยละ 18.6 แบบกึ่งขังกึ่งปล่อย

สรุปว่า วิธีการผลิตไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ แบบปล่อยมากที่สุด (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 วิธีการผลิตไก่พื้นเมือง

วิธีการผลิตไก่พื้นเมือง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
แบบปล่อย	83	81.4
แบบกึ่งขังกึ่งปล่อย	19	18.6
รวม	102	100.0

หมายเหตุ แบบปล่อยหมายถึง การผลิตไก่พื้นเมืองที่ให้ไก่พื้นเมืองหากินเองร่วมกับการให้อาหารเป็นเวลา เช้า - เย็น
แบบกึ่งขังกึ่งปล่อย หมายถึง การสร้างเล้าให้กว้างขึ้น มีรั้วล้อมกันไว้ไม่ให้ไก่ออกไปหากินไกล ๆ อัตราส่วนของลานหากิน 12 x 7.5 เมตรต่อไก่ 10 ตัว

2.5 ประเภทอาหารที่ใช้ผลิตไก่พื้นเมือง

ประเภทอาหารที่ใช้ผลิตไก่พื้นเมือง ของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 73.5 ให้ข้าวเปลือก รองลงมาร้อยละ 68.6 ให้ปลายข้าว ร้อยละ 52.9 ให้ข้าวสาร ร้อยละ 50.0 ให้เศษอาหาร ร้อยละ 44.1 ให้รำละเอียด รำหยาบ ร้อยละ 28.4 ให้อาหารสำเร็จรูป ร้อยละ 25.5 ให้ข้าวโพด และ ร้อยละ 12.7 ให้ปลวก

สรุปว่า มีประเภทอาหารที่ใช้ผลิตไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ให้ข้าวเปลือกเป็นอาหารมากที่สุด (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 16 ประเภทอาหารที่ใช้ผลิตไก่พื้นเมือง

ประเภทอาหาร	N = 102	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ข้าวเปลือก	75	73.5
ปลายข้าว	70	68.6
ข้าวสาร	54	52.9
เศษอาหาร	51	50.0
รำละเอียด,รำหยาบ	45	44.1
อาหารสำเร็จรูป	29	28.4
ข้าวโพด	26	25.5
อื่นๆ	13	12.7

หมายเหตุ : เกษตรกรให้อาหารไก่ได้มากกว่า 1 อย่าง

2.6 การให้อาหารไก่พื้นเมือง

การให้อาหารไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 95.1 ให้อาหารเป็นประจำทุกวัน เช้า-เย็น และร้อยละ 4.9 ให้อาหารเป็นบางครั้ง

สรุปว่า การให้อาหารไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ให้อาหารเป็นประจำทุกวัน เช้า-เย็นมากที่สุด (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 การให้อาหารไก่พื้นเมือง

การให้อาหาร	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ให้อาหารเป็นบางครั้ง	5	4.9
ให้อาหารเป็นประจำทุกวัน เช้า-เย็น	97	95.1
รวม	102	100.0

2.7 วิธีการให้อาหารไก่พื้นเมือง

วิธีการให้อาหารไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 66.7 ไปรยตามพื้นดินให้ไก่จิกกิน รองลงมาร้อยละ 33.3 ใส่ภาชนะ

สรุปว่า วิธีการให้อาหารไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ไปรยตามพื้นดินให้ไก่จิกกินมากที่สุด (ตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 วิธีการให้อาหารไก่พื้นเมือง

วิธีการให้อาหาร	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ไปรยตามพื้นดินให้ไก่จิกกิน	68	66.7
ใส่ภาชนะ	34	33.3
รวม	102	100.0

2.8 การให้วิตามิน - แร่ธาตุ แก่ไก่พื้นเมือง

การให้วิตามิน - แร่ธาตุละลายน้ำแก่ไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 54.9 ไม่เคยให้ และร้อยละ 45.1 เคยให้ (ตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 การให้วิตามิน - แร่ธาตุแก่ไก่พื้นเมือง

การให้วิตามิน - แร่ธาตุไก่พื้นเมือง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เคยให้	46	45.1
ไม่เคยให้	56	54.9
รวม	102	100.0

2.9 วิธีการให้น้ำไถ่พื้นเมือง

วิธีการให้น้ำไถ่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 99.0 ใส่อากาศให้ไถ่พื้นเมืองกิน และ ร้อยละ 1.0 ปล่อยให้ไถ่พื้นเมืองหากินเองตามที่มีน้ำขังอยู่ทั่วไป (ตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 วิธีการให้น้ำไถ่พื้นเมือง

วิธีการให้น้ำ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ใส่อากาศให้กิน	101	99.0
ปล่อยให้หากินเองตามที่มีน้ำขังอยู่ทั่วไป	1	1.0
รวม	102	100.0

2.10 ลักษณะของโรงเรือนที่ใช้ผลิตไถ่พื้นเมือง

ลักษณะ โรงเรือนที่ใช้ผลิตไถ่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 63.8 มีโรงเรือนเป็นแบบหลังคาชั้นเดียว หรือเพิงหมาแหงน รองลงมาร้อยละ 18.6 มีโรงเรือนเป็นแบบหลังคาเรือนชั้นเดียวกึ่งปล่อย ลานเลี้ยงไก่ได้ และร้อยละ 17.6 มีโรงเรือนอยู่ใต้ถุนบ้าน

สรุปว่า ลักษณะโรงเรือนที่ใช้ผลิตไถ่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีโรงเรือนเป็นแบบหลังคาชั้นเดียว หรือเพิงหมาแหงนมากที่สุด (ตารางที่ 21)

ตารางที่ 21 ลักษณะของโรงเรือนที่ใช้ผลิตไถ่พื้นเมือง

ลักษณะของโรงเรือน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
โรงเรือนหลังคาชั้นเดียวหรือเพิงหมาแหงน	65	63.8
โรงเรือนหลังคาชั้นเดียวกึ่งปล่อยลานเลี้ยงไก่ได้	19	18.6
ใต้ถุนบ้าน	18	17.6
รวม	102	100.0

2.11 การได้รับคำแนะนำส่งเสริมการเลี้ยงไก่ และการป้องกันโรคล่วงหน้าจากเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ในรอบปีที่ผ่านมา

การได้รับคำแนะนำส่งเสริมการเลี้ยงไก่ และการป้องกันโรคล่วงหน้าจากเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ในรอบปีที่ผ่านมาของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 68.6 ไม่ได้รับคำแนะนำ และร้อยละ 31.4 ได้รับคำแนะนำ (ตารางที่ 22)

ตารางที่ 22 การได้รับคำแนะนำส่งเสริมการเลี้ยงไก่และการป้องกันโรคก้าหน้าจากเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ ในรอบปีที่ผ่านมา

การได้รับคำแนะนำส่งเสริมการเลี้ยง และการป้องกันโรค	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เข้ามาแนะนำ	32	31.4
ไม่ได้เข้ามาแนะนำ	70	68.6
รวม	102	100.0

2.12 โรคระบาดที่เกษตรกรรู้จัก

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 88.2 รู้จักโรคคอหิวด์ เป็ด – ไก่ รองลงมาร้อยละ 82.4 รู้จักโรคหลอดลมอักเสบ(หวัดหน้าบวม) ร้อยละ 73.5 รู้จักโรคฝีดาษ ร้อยละ 61.8 รู้จักโรคพยาธิย่นตาไก่ ร้อยละ 59.8 รู้จักโรคนิวคาสเซิล และร้อยละ 2.0 ไม่รู้จักโรคระบาด

สรุปว่า เกษตรส่วนใหญ่รู้จักโรคคอหิวด์ เป็ด – ไก่ มากที่สุด (ตารางที่ 23)

ตารางที่ 23 โรคระบาดที่เกษตรกรรู้จัก

โรคระบาดที่เกษตรกรรู้จัก	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
โรคนิวคาสเซิล	61	59.8
โรคฝีดาษ	75	73.5
โรคหลอดลมอักเสบ	84	82.4
โรคอหิวาต์ เป็ด - ไก่	90	88.2
โรคพาราณีนัยน์ตาไก่	63	61.8
ไม่รู้จัก	2	2.00

หมายเหตุ : เกษตรกรรู้จักได้มากกว่า 1 โรค

2.13 การทำวัคซีนป้องกันโรคระบาด

การทำวัคซีนป้องกันโรคระบาดในไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 42.2 ทำวัคซีนป้องกันโรคระบาดเป็นบางครั้ง รองลงมา ร้อยละ 29.4 ไม่ได้ทำวัคซีนป้องกันโรคระบาดร้อยละ 27.5 ทำวัคซีนป้องกันโรคระบาดล่วงหน้าอย่างสม่ำเสมอตามกำหนด ร้อยละ 1.0 ทำเมื่อเกิดโรคระบาดมีไก่ตายในบริเวณใกล้เคียง

สรุปว่า การทำวัคซีนป้องกันโรคระบาดในไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ ทำวัคซีนป้องกันโรคระบาดเป็นบางครั้งมากที่สุด (ตารางที่ 24)

ตารางที่ 24 การทำวัคซีนป้องกันโรคระบาด

การทำวัคซีนป้องกันโรคระบาด	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ทำวัคซีนป้องกันโรคระบาดตามกำหนด	28	27.5
ทำเป็นบางครั้ง	43	42.2
ทำเมื่อเกิดโรคระบาด มีไก่ตายในบริเวณใกล้เคียง	1	1.0
ไม่ได้ทำ	30	29.4
รวม	102	100.0

2.14 ชนิดวัคซีนที่ป้องกันโรคในไก่พื้นเมือง

ชนิดวัคซีนที่ป้องกันโรคในไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 68.6 ทำวัคซีนนิวคาสเซิล รองลงมาร้อยละ 29.4 ไม่ได้ทำวัคซีนป้องกันโรค ร้อยละ 24.5 ทำวัคซีนฝีดาษ ร้อยละ 24.5 ทำวัคซีนอหิวาต์เป็ด - ไก่ และร้อยละ 8.8 ทำวัคซีนหลอดลมอักเสบ (ตารางที่ 25)

ตารางที่ 25 ชนิดวัคซีนที่ทำป้องกันโรคในไก่พื้นเมือง

ชนิดวัคซีนที่ป้องกันโรคในไก่พื้นเมือง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
นิวคาสเซิล	70	68.6
ฝีดาษ	25	24.5
หลอดลมอักเสบ	9	8.8
อหิวาต์ไก่	25	24.5
ไม่ได้ทำวัคซีนป้องกัน	30	29.4
รวม	102	100.0

2.15 สถานที่ซื้อวัคซีน

สถานที่ซื้อวัคซีนของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 38.2 ซื้อวัคซีนจากเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ รองลงมา ร้อยละ 29.4 ไม่เคยซื้อวัคซีน ร้อยละ 22.6 ซื้อจากร้านขายยาสัตว์ ร้อยละ 8.8 ซื้อวัคซีนจากอาสาป้องกันโรคสัตว์ และร้อยละ 1.0 ซื้อวัคซีนจากกองทุนคลังยาสัตว์ประจำหมู่บ้าน สรุปว่าเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างซื้อวัคซีนจากเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์มากที่สุด (ตารางที่ 26)

ตารางที่ 26 สถานที่ซื้อวัคซีน

สถานที่ซื้อวัคซีน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์	39	38.2
ร้านขายยาสัตว์	23	22.6
อาสาป้องกันโรคสัตว์	9	8.8
กองทุนคลังยาสัตว์ประจำหมู่บ้าน	1	1.0
ไม่เคยซื้อวัคซีน	30	29.4
รวม	102	100.0

2.16 วิธีการกำจัดไก่พื้นเมืองที่ตายโดยไม่ทราบสาเหตุ

วิธีการกำจัดไก่พื้นเมืองที่ตายโดยไม่ทราบสาเหตุของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 88.2 นำไปฝัง รองลงมาร้อยละ 4.9 นำไปทำอาหาร ร้อยละ 4.9 นำไปทิ้ง และร้อยละ 2.0 นำไปเผา

สรุปว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างกำจัดไก่พื้นเมืองที่ตายโดยไม่ทราบสาเหตุ โดยการนำไปฝังมากที่สุด (ตารางที่ 27)

ตารางที่ 27 วิธีการกำจัดไก่พื้นเมืองที่ตายโดยไม่ทราบสาเหตุ

วิธีการกำจัดไก่พื้นเมืองที่ตายโดยไม่ทราบสาเหตุ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
นำไปเผา	2	2.0
นำไปฝัง	90	88.2
นำไปทำอาหาร	5	4.9
นำไปทิ้ง	5	4.9
รวม	102	100.0

2.17 การกำจัดพยาธิภายนอกในไก่พื้นเมือง

การกำจัดพยาธิภายนอกในไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 51.0 ทำเป็นบางครั้ง รองลงมาร้อยละ 26.5 ทำเป็นประจำ และร้อยละ 22.5 ไม่ได้ทำ

สรุปว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ทำการกำจัดพยาธิภายนอกในไก่พื้นเมือง โดยทำเป็นบางครั้งมากที่สุด (ตารางที่ 28)

ตารางที่ 28 การกำจัดพยาธิในไก่พื้นเมือง

การกำจัดพยาธิภายนอกในไก่พื้นเมือง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ทำเป็นประจำ	27	26.5
ทำเป็นบางครั้ง	52	51.0
ไม่ได้ทำเลย	23	22.5
รวม	102	100.0

2.18 การถ่ายพยาธิภายในไก่พื้นเมือง

การถ่ายพยาธิภายในไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 52.9 ไม่ได้ถ่ายพยาธิเลย รองลงมาร้อยละ 32.4 ถ่ายพยาธิเป็นบางครั้ง และร้อยละ 14.7 ถ่ายพยาธิเป็นประจำทุก 3 เดือน

สรุปว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ได้ทำการถ่ายพยาธิในไก่พื้นเมืองมากที่สุด (ตารางที่ 29)

ตารางที่ 29 การถ่ายพยาธิภายในไก่พื้นเมือง

การถ่ายพยาธิภายในไก่พื้นเมือง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ถ่ายเป็นประจำทุก 3 เดือน	15	14.7
ถ่ายเป็นบางครั้ง	33	32.4
ไม่ได้ถ่ายพยาธิเลย	54	52.9
รวม	102	100.0

2.19 การเกิดโรคระบาดในไก่พื้นเมือง

การเกิดโรคระบาดในพื้นที่ของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 65.7 เกิดขึ้นเป็นบางครั้ง รองลงมาร้อยละ 28.4 เกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี และร้อยละ 5.9 ไม่เคยเกิดขึ้นเลย

สรุปว่า การเกิดโรคระบาดในไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างโดยเกิดขึ้นบ้างเป็นบางครั้ง มากที่สุด (ตารางที่ 30)

ตารางที่ 30 การเกิดโรคระบาดในไก่พื้นเมือง

การเกิดโรคระบาด	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ไม่เคยเกิดขึ้นเลย	6	5.9
เกิดขึ้นบ้างเป็นบางครั้ง	67	65.7
เกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี	29	28.4
รวม	102	100.0

2.20 วิธีแก้ไขปัญหาของเกษตรกรเมื่อเกิดโรคระบาดขึ้นกับไก่พื้นเมือง

วิธีแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดโรคระบาดขึ้น กับไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 40.2 คัดไก่พื้นเมืองที่แสดงอาการป่วยออกไป รองลงมาร้อยละ 27.5 ให้ยาปฏิชีวนะ ร้อยละ 20.6 ไม่แก้ไข้ปัญหา และร้อยละ 5.9 ฆ่าไก่ทิ้งและนำไปเผา ร้อยละ 4.9 นำวัคซีนมาฉีดป้องกันโรคระบาด และร้อยละ 1.0 ขายไก่พื้นเมืองทั้งหมด

สรุปว่า วิธีแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดโรคระบาดขึ้น กับไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการคัดไก่พื้นเมืองที่แสดงอาการป่วยออกไปมากที่สุด (ตารางที่ 31)

ตารางที่ 31 วิธีแก้ไขปัญหของเกษตรกรเมื่อเกิดโรคระบาดขึ้นกับไถ่พื้นเมือง

วิธีการแก้ไขปัญหา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
คัดไถ่ที่มีอาการป่วยออกไป	41	40.2
ขายไถ่ทั้งหมด	1	1.0
นำวัคซีนมาฉีดป้องกัน	5	4.9
ให้ยาปฏิชีวนะ	28	27.5
ฆ่าไถ่ทิ้งและนำไปเผา	6	5.9
ไม่แก้ไขปัญหา	21	20.6
รวม	102	100.0

2.21 ฤดูที่เกิดโรคระบาดกับไถ่มากที่สุด

ฤดูกาลที่เกิดโรคระบาดกับไถ่พื้นเมืองมากที่สุดของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ ร้อยละ 80.4 เกิดในฤดูฝน (มิถุนายน – ตุลาคม) และรองลงมาร้อยละ 19.6 เกิดในฤดูร้อน (มีนาคม – พฤษภาคม) (ตารางที่ 32)

ตารางที่ 32 ฤดูที่เกิดโรคระบาดกับไถ่มากที่สุด

ฤดูที่เกิดโรคระบาด	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ฤดูร้อน(มีนาคม – พฤษภาคม)	20	19.6
ฤดูฝน(มิถุนายน – ตุลาคม)	82	80.4
ฤดูหนาว(พฤศจิกายน– กุมภาพันธ์)	-	-
ทุกฤดูกาลตลอดปี	-	-
รวม	102	100.0

2.21 รูปแบบการจำหน่ายไก่พื้นเมืองของเกษตรกร

รูปแบบการจำหน่ายไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 53.9 จำหน่ายติดตามน้ำหนักตัว และรองลงมาร้อยละ 46.1 จำหน่ายโดยขายเหมาเป็นตัว (ตารางที่ 33)

ตารางที่ 33 รูปแบบจำหน่ายไก่พื้นเมือง

รูปแบบการจำหน่าย	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ติดตามน้ำหนักตัว	55	53.9
ขายเหมาเป็นตัว	47	46.1
รวม	102	100.0

2.22 วิธีการจำหน่ายไก่พื้นเมือง

วิธีการจำหน่ายไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 94.1 จำหน่ายให้พ่อค้าที่มารับซื้อตามหมู่บ้าน รองลงมาร้อยละ 4.9 จำหน่ายเป็นไก่มีชีวิตที่ตลาด และร้อยละ 1.0 จำหน่ายไปจำหน่ายเองที่ตลาด

สรุปว่า วิธีการจำหน่ายไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างจำหน่ายให้พ่อค้าที่มารับซื้อตามหมู่บ้าน มากที่สุด (ตารางที่ 34)

ตารางที่ 34 วิธีการจำหน่ายไก่พื้นเมือง

วิธีการจำหน่าย	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
จำหน่ยให้พ่อค้าที่มารับซื้อที่ตลาด	1	1.0
จำหน่ายเป็นไก่มีชีวิตที่ตลาด	5	4.9
จำหน่ายให้พ่อค้าที่มารับซื้อตามหมู่บ้าน	96	94.1
รวม	102	100.0

2.24 อายุของไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรจำหน่าย

อายุของไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรจำหน่าย ส่วนใหญ่ร้อยละ 54.8 จำหน่ายไก่พื้นเมือง อายุระหว่าง 4-6 เดือน รองลงมาร้อยละ 32.4 จำหน่ายระหว่างอายุ 7-9 เดือน ร้อยละ 10.8 จำหน่ายอายุมากกว่า 9 เดือน และร้อยละ 2.0 จำหน่ายอายุต่ำกว่า 4 เดือน อายุของไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรจำหน่ายต่ำสุด 3 เดือน สูงสุด 12 เดือน อายุของไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรส่วนใหญ่จำหน่ายเฉลี่ย 7 เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.94

สรุปว่า เกษตรกรจำหน่ายไก่พื้นเมืองอายุระหว่าง 4-7 เดือนมากที่สุด (ตารางที่ 35)

ตารางที่ 35 อายุของไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรจำหน่าย

อายุ (เดือน)	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 4 เดือน	2	2.0
4-6 เดือน	56	54.8
7-9 เดือน	33	32.4
มากกว่า 9 เดือน	11	10.8
รวม	102	100.0

อายุของไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรจำหน่ายต่ำสุด 3 เดือน

อายุของไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรจำหน่ายสูงสุด 12 เดือน

อายุไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรจำหน่ายเฉลี่ย 7 เดือน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.94

2.25 ราคาการจำหน่ายไก่พื้นเมือง

ราคาจำหน่ายไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 42.2 จำหน่ายไก่พื้นเมืองราคาระหว่าง 46 - 50 บาท รองลงมาร้อยละ 28.4 ราคาจำหน่ายอยู่ระหว่าง 40 -45 บาท ร้อยละ 17.6 ราคาจำหน่ายสูงกว่า 50 บาท และร้อยละ 11.8 จำหน่ายราคาต่ำกว่า 40 บาท ราคาจำหน่ายไก่พื้นเมืองต่ำสุด 38 บาท สูงสุด 60 บาท ราคาจำหน่ายไก่พื้นเมืองเฉลี่ย 44 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 16.54

สรุปว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างจำหน่ายไก่พื้นเมือง ราคาระหว่าง 46 - 50 บาท มากที่สุด (ตารางที่ 36)

ตารางที่ 36 ราคาจำหน่ายไก่พื้นเมือง

ราคาจำหน่าย (บาท)	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 40	12	11.8
40 – 45	29	28.4
46 – 50	43	42.2
สูงกว่า 50	18	17.6
รวม	102	100.0

ราคาจำหน่ายไก่พื้นเมืองต่ำสุด 38 บาท

ราคาจำหน่ายไก่พื้นเมืองสูงสุด 60 บาท

ราคาจำหน่ายไก่พื้นเมืองเฉลี่ย 44 บาท

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 16.54

2.25 จำนวนไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรจำหน่ายแต่ละครั้ง

จำนวนไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างจำหน่ายแต่ละครั้ง ส่วนใหญ่ร้อยละ 57.8 จำหน่ายไก่พื้นเมืองแต่ละครั้งต่ำกว่า 10 ตัว รองลงมา ร้อยละ 34.3 อยู่ระหว่าง 10 – 15 ตัว ร้อยละ 6.9 อยู่ระหว่าง 16 – 20 ตัว และร้อยละ 1.0 จำหน่ายไก่พื้นเมืองมากกว่า 20 ตัวขึ้นไป จำนวนไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรจำหน่ายแต่ละครั้งต่ำสุด 2 ตัว สูงสุด 40 ตัว จำนวนไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรจำหน่ายแต่ละครั้งเฉลี่ย 7.44 ตัว ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.84

สรุปว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง จำหน่ายไก่พื้นเมืองแต่ละครั้งต่ำกว่า 10 ตัวมากที่สุด (ตารางที่ 37)

ตารางที่ 37 จำนวนไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรจำหน่ายแต่ละครั้ง

จำนวนไก่พื้นเมือง (ตัว)	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10 ตัว	59	57.8
10 - 15 ตัว	35	34.3
16 - 20 ตัว	7	6.9
มากกว่า 20 ตัวขึ้นไป	1	1.0
รวม	102	100.0

จำนวนไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรจำหน่ายแต่ละครั้ง ต่ำสุด 2 ตัว
 จำนวนไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรจำหน่ายแต่ละครั้งสูงสุด 40 ตัว
 จำนวนไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรจำหน่ายแต่ละครั้ง เฉลี่ย 7.44 ตัว
 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.84

2.26 ฤดูกาลที่จำหน่ายไก่พื้นเมืองมากที่สุด ราคาสูงที่สุดและราคาต่ำที่สุด

ฤดูกาลที่เกษตรกรจำหน่ายไก่พื้นเมืองมากที่สุด คือ ฤดูร้อน ร้อยละ 54.9 รองลงมา ได้แก่ ฤดูหนาว ร้อยละ 45.1

ฤดูกาลที่เกษตรกรจำหน่ายไก่พื้นเมืองได้ราคาสูงที่สุด คือ ฤดูร้อน ร้อยละ 45.1 รองลงมา ได้แก่ ฤดูหนาว ร้อยละ 43.1 และ ทุกฤดูกาล ร้อยละ 11.8

ฤดูกาลที่เกษตรกรจำหน่ายไก่พื้นเมืองได้ราคาต่ำสุด คือ ฤดูฝน ร้อยละ 88.2 รองลงมา ได้แก่ ทุกฤดูกาล ร้อยละ 11.8 (ตารางที่ 38)

ตารางที่ 38 ฤดูกาลที่เกษตรกรจำหน่ายไก่พื้นเมืองมากที่สุด ราคาสูงที่สุด และราคาต่ำที่สุด

ฤดูกาล	จำหน่ายมากที่สุด		ราคาสูงที่สุด		ราคาต่ำสุด	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ฤดูร้อน (มีนาคม – พฤษภาคม)	56	54.9	46	45.1	-	-
ฤดูฝน (มิถุนายน- ตุลาคม)	-	-	-	-	90	88.2
ฤดูหนาว (พฤศจิกายน-กุมภาพันธ์)	46	45.1	44	43.1	-	-
ทุกฤดูกาล	-	-	12	11.8	12	11.8
รวม	102	100.0	102	100.0	102	100.0

2.27 รายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองของเกษตรกรในรอบปีที่ผ่านมา

รายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมือง ในรอบปีที่ผ่านมาของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ ร้อยละ 33.4 อยู่ระหว่าง 1,000 – 2,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 25.5 มีรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมือง ระหว่าง 2,001 – 3,000 บาท ร้อยละ 23.5 มีรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมือง ต่ำกว่า 1,000 บาท และร้อยละ 17.6 มีรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมือง สูงกว่า 3,000 บาท ขึ้นไป รายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองในรอบปีที่ผ่านมา ต่ำสุด 100 บาท สูงสุด 10,500 บาท รายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมือง ในรอบปีที่ผ่านมาเฉลี่ย 2,120.49 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1644.8644

สรุปว่า รายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมือง ในรอบปีที่ผ่านมาของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง อยู่ระหว่าง 1,000 – 2,000 บาท มากที่สุด (ตารางที่ 39)

ตารางที่ 39 รายได้สุทธิจากการผลิตโก๋พื้นเมืองของเกษตรกรในรอบปีที่ผ่านมา

รายได้สุทธิ (บาท/ปี)	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,000 บาท	24	23.5
1,000 – 2,000 บาท	34	33.4
2,001 – 3,000 บาท	26	25.5
สูงกว่า 3,000 บาทขึ้นไป	18	17.6
รวม	102	100.0

รายได้ต่ำสุดของเกษตรกร 100 บาท

รายได้สูงสุดของเกษตรกร 10,500 บาท

รายได้เฉลี่ย 2,120.49 บาท

2.29 ศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตโก๋พื้นเมือง

ศักยภาพของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในการผลิตโก๋พื้นเมือง ส่วนใหญ่ร้อยละ 57.8 (59 คน) มีศักยภาพในการผลิตโก๋พื้นเมืองต่ำ และร้อยละ 42.2 (43 คน) มีศักยภาพในการผลิตโก๋พื้นเมืองสูง โดยพิจารณาจากรายได้สุทธิในการผลิตโก๋พื้นเมืองเฉลี่ยของเกษตรกร มีค่าเท่ากับ 2,120.49 บาท นั่นคือ เกษตรกรที่มีรายได้สุทธิเฉลี่ยสูงกว่า 2,120.49 บาท ถือว่ามีศักยภาพสูง และเกษตรกรที่มีรายได้สุทธิเฉลี่ยต่ำกว่า 2,120.49 บาท ถือว่ามีศักยภาพต่ำ (ตารางที่ 40)

ตารางที่ 40 ศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตโก๋พื้นเมือง

ศักยภาพ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ศักยภาพต่ำ (รายได้สุทธิต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)	59	57.8
ศักยภาพสูง (รายได้สุทธิสูงกว่าค่าเฉลี่ย)	43	42.2
รวม	102	100.0

ตอนที่ 3 ข้อมูลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

สมมุติฐานในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบสมมุติฐาน คือ ลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม รูปแบบการผลิต และรูปแบบการจำหน่าย มีความสัมพันธ์กับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง ได้แก่ รายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ยของเกษตรกร ในจังหวัดอุตรดิตถ์

การทดสอบสมมุติฐาน ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ กับตัวแปรตาม ซึ่งทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิจัยทางสังคมศาสตร์และใช้ค่าทดสอบสถิติแบบ ไคร้สแควร์ (Chi - Square Test) ในการวิเคราะห์ดังนี้

1. เพศ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ชายกับหญิง
2. ประสบการณ์การผลิตไก่พื้นเมือง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ น้อยกว่า 11 ปี กับ มากกว่าหรือเท่ากับ 11 ปี
3. ระดับการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา กับ ระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป
4. จำนวนไก่ที่เลี้ยงในปัจจุบัน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ต่ำกว่า 64 ตัว กับมากกว่า หรือเท่ากับ 64 ตัว
5. รายได้การเกษตรต่อปี แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ต่ำกว่า 37,490 บาท กับมากกว่า หรือเท่ากับ 37,490 บาท
6. ขนาดบริเวณบ้านที่ใช้ในการผลิตไก่พื้นเมือง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ต่ำกว่า 2 ไร่ กับมากกว่าหรือเท่ากับ 2 ไร่
7. การติดต่อกับเพื่อนบ้าน เกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการผลิตไก่พื้นเมือง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ต่ำกว่า 2 ครั้ง/สัปดาห์ กับ มากกว่าหรือเท่ากับ 2 ครั้ง/สัปดาห์
8. การได้รับข่าวสาร เกี่ยวกับความรู้ด้านการผลิตไก่พื้นเมือง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ได้รับข่าวสาร กับ ไม่ได้รับข่าวสาร
9. ความรู้ในการผลิตไก่พื้นเมือง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ต่ำกว่า 14 คะแนน กับมากกว่าหรือเท่ากับ 14 คะแนน
10. สายพันธุ์ไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรผลิต ในจังหวัดอุตรดิตถ์ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ไม่เลี้ยงไก่กลายพันธุ์ ไก่เหลืองหางขาว และไก่ประดู่หางดำ กับกลุ่มที่เลี้ยงไก่กลายพันธุ์ ไก่เหลืองหางขาว และ ไก่ประดู่หางดำ

11. การคัดเลือกพันธุ์และการปรับปรุงพันธุ์ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ไม่มีการคัดเลือกพันธุ์กับมีการคัดเลือกพันธุ์

12. รูปแบบการผลิตไก่พื้นเมือง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ เลี้ยงแบบปล่อย กับ แบบกึ่งขังกึ่งปล่อย

13. อาหารและการให้อาหาร แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ให้อาหารเป็นบางครั้ง กับ ให้อาหารเป็นเวลาเช้า - เย็น

14. การสุขาภิบาลและการป้องกันโรค แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือมีการทำวัคซีนป้องกันโรค กับไม่ได้ทำวัคซีนป้องกันโรค

15. การเกิดโรคระบาด แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ไม่เคยเกิดขึ้นเลย เกิดขึ้นเป็นบางครั้ง และเกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี

16. รูปแบบการจำหน่าย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ จำหน่ายเองที่ตลาด กับจำหน่ายให้พ่อค้าที่มารับซื้อตามหมู่บ้าน

สำหรับตัวแปรตาม คือ รายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย 2,120.49 บาท

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ได้แก่ ลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม รูปแบบการผลิต และรูปแบบการจำหน่าย กับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมืองในจังหวัดอุตรดิตถ์ จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากสถิติ เบื้องต้นแล้ว จึงได้จัดแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และกลุ่มที่มีรายได้สูงกว่าค่าเฉลี่ย จากการทดสอบสมมติฐาน สามารถอธิบายผลตามการใช้ค่าทดสอบสถิติไคสแควร์ (chi-square test) ปรากฏผล ดังนี้

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง

จากการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับ ศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย เมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์หาความสัมพันธ์แล้วปรากฏว่า ค่าที่คำนวณได้ เท่ากับ 6.612 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าตาราง เท่ากับ 3.841 ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 แสดงว่า เพศมีความสัมพันธ์กับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย นั่นคือ เพศเป็นปัจจัยที่มีผลต่อศักยภาพในการผลิตไก่พื้นเมือง (ตารางที่ 41)

ตารางที่ 41 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง

เพศ	รายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมือง (2,120.49 บาท)		
	กลุ่มรายได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	กลุ่มรายได้สูงกว่าค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
ชาย	41 (40.2)	39 (38.2)	80 (78.4)
หญิง	18 (17.6)	4 (3.9)	22 (21.6)
รวม	59 (57.8)	43 (42.2)	102 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 6.612 *

χ^2 ตาราง 0.05 = 3.841 df = 1

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์กับ ศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง

จากการศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์กับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย เมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์หาความสัมพันธ์แล้วปรากฏว่า ค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 1.415 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าตารางเท่ากับ 3.841 ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 แสดงว่าประสบการณ์ไม่มีความสัมพันธ์กับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย นั่นคือ ประสบการณ์น้อยหรือ ประสบการณ์มาก ไม่มีผลต่อศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง (ตารางที่ 42)

ตารางที่ 42 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์กับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง

ประสบการณ์	รายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมือง (2,120.49 บาท)		
	กลุ่มรายได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	กลุ่มรายได้สูงกว่าค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
น้อยกว่า 11 ปี	46 (45.1)	29 (28.4)	75 (73.5)
มากกว่าหรือเท่ากับ 11 ปี	13 (12.7)	14 (13.7)	27 (26.5)
รวม	59 (57.8)	43 (42.2)	102 (100.0)

$$\chi^2 \text{ คำนวณ} = 1.415$$

$$\chi^2 \text{ ตาราง} = 3.841 \quad df = 1$$

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง

จากการศึกษา พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย เมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์หาความสัมพันธ์แล้วปรากฏค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 4.223 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าตารางเท่ากับ 3.841 ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 แสดงว่าระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย นั่นคือระดับการศึกษาเป็นปัจจัยที่มีผลต่อศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง (ตารางที่ 43)

ตารางที่ 43 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง

ระดับการศึกษา	รายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมือง (2,120.49 บาท)		รวม (ร้อยละ)
	กลุ่มรายได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	กลุ่มรายได้สูงกว่าค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	
ระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา	52 (51.0)	31 (30.4)	83 (81.4)
ระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป	7 (6.9)	12 (11.8)	19 (18.6)
รวม	59 (57.8)	43 (42.2)	102 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 4.223 *

χ^2 ตาราง = 3.841 df = 1

มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนไก่ที่เลี้ยงกับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง

จากการศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนไก่ที่เลี้ยงกับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย เมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์หาความสัมพันธ์แล้วปรากฏว่าค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 10.531 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าตารางเท่ากับ 6.63490 ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01 แสดงว่าจำนวนไก่ที่เลี้ยงมีความสัมพันธ์กับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย นั่นคือจำนวนไก่ที่เลี้ยงเป็นปัจจัยที่มีผลต่อศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง (ตารางที่ 44)

ตารางที่ 44 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนไก่ที่เลี้ยงกับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง

จำนวนไก่ที่เลี้ยง	รายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมือง (2,120.49 บาท)		
	กลุ่มรายได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	กลุ่มรายได้สูงกว่าค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
ต่ำกว่า 64 ตัว	48 (47.0)	22 (21.6)	70 (68.6)
มากกว่าหรือเท่ากับ 64 ตัว	11 (10.8)	21 (20.6)	32 (31.4)
รวม	59 (57.8)	43 (42.2)	102 (100.0)

χ^2 จำนวน = 10.531 **

χ^2 ตาราง = 6.63490 df=1

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01

3.5 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้การเกษตรต่อปีกับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง

จากการศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างรายได้การเกษตรต่อปี กับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย เมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์หาความสัมพันธ์แล้วปรากฏว่าค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 6.151 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าตาราง เท่ากับ 3.841 ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 แสดงว่ารายได้การเกษตรต่อปีมีความสัมพันธ์กับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย นั่นคือ รายได้การเกษตรต่อปีเป็นปัจจัยที่มีผลต่อศักยภาพของเกษตรกรการผลิตไก่พื้นเมือง (ตารางที่ 45)

ตารางที่ 45 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้การเกษตรต่อปีกับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง

รายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมือง (2,120.49 บาท)			
รายได้การเกษตร	กลุ่มรายได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	กลุ่มรายได้สูงกว่าค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
ต่ำกว่า 37,490 บาท	43 (42.2)	21 (20.6)	64 (62.7)
มากกว่าหรือเท่ากับ 37,490 บาท	16 (15.6)	22 (21.6)	38 (37.3)
รวม	59 (57.8)	43 (42.2)	102 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 6.151 *

χ^2 ตาราง = 3.841 df = 1

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

3.6 ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดพื้นที่บริเวณบ้านกับศักยภาพของเกษตรกรการผลิตไก่พื้นเมือง

จากการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดพื้นที่บริเวณบ้านกับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย เมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์หาความสัมพันธ์แล้วปรากฏว่าค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 0.633 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า ค่าตารางเท่ากับ 3.841 ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 แสดงว่าขนาดพื้นที่บริเวณบ้านไม่มีความสัมพันธ์กับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย นั่นคือขนาดพื้นที่บริเวณบ้านที่ใช้ในการผลิตไก่พื้นเมืองน้อยหรือมาก ไม่มีผลต่อศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง (ตารางที่ 46)

ตารางที่ 46 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างขนาดบริเวณบ้าน กับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง

รายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมือง (2,120.49 บาท)			
ขนาดบริเวณบ้าน	กลุ่มรายได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	กลุ่มรายได้สูงกว่าค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
ต่ำกว่า 2 ไร่	31 (30.3)	31 (25.5)	57 (55.9)
มากกว่าหรือเท่ากับ 2 ไร่	28 (27.5)	17 (16.7)	45 (44.1)
รวม	59 (57.8)	43 (42.2)	102 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 0.633

χ^2 ตาราง = 3.841 df = 1

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.7 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเพื่อนบ้าน กับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง

จากการศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเพื่อนบ้านกับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย เมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์หาความสัมพันธ์แล้วปรากฏค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 0.040 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าตาราง เท่ากับ 3.841 ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 แสดงว่าการติดต่อกับเพื่อนบ้านไม่มีความสัมพันธ์กับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย นั่นคือ การติดต่อกับเพื่อนบ้าน จะน้อยหรือมากไม่มีผลต่อศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง (ตารางที่ 47)

ตารางที่ 47 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับเพื่อนบ้านกับศักยภาพของเกษตรกร
ในการผลิตไก่พื้นเมือง

รายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมือง (2,120.49 บาท)			
การติดต่อกับเพื่อนบ้าน	กลุ่มรายได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	กลุ่มรายได้สูงกว่าค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
ต่ำกว่า 2 ครั้ง	30 (29.4)	21 (20.6)	51 (50)
มากกว่าหรือเท่ากับ 2 ครั้ง	29 (28.4)	22 (21.6)	51 (50)
รวม	59 (57.8)	43 (42.2)	102 (100)

χ^2 คำนวณ = 0.040

χ^2 ตาราง = 3.841 df = 1

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.8 ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการผลิตไก่พื้นเมือง กับศักยภาพของ
เกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง

จากการศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการผลิตไก่พื้นเมืองกับ
ศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมือง
เฉลี่ย เมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์หาความสัมพันธ์แล้วปรากฏค่าที่คำนวณได้ ดังนี้

1. การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการผลิตไก่พื้นเมืองทางวิทยุ ปรากฏว่าที่คำนวณได้เท่ากับ
0.698 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าค่าตารางเท่ากับ 3.841 ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 แสดงว่าการได้รับข่าวสาร
เกี่ยวกับการผลิตไก่พื้นเมืองทางวิทยุไม่มีความสัมพันธ์กับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่
พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ยนั่นคือ การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับ

ของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย นั่นคือ การได้รับข่าวสารการผลิตไก่พื้นเมืองทางเอกสาร ไปสเตอร์ โดยได้รับหรือไม่ได้รับไม่มีผลต่อศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง

7. การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการผลิตไก่พื้นเมืองทางเพื่อนบ้าน ปรากฏว่าค่าที่คำนวณได้ เท่ากับ 1.059 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าค่าตารางเท่ากับ 3.841 ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 แสดงว่าการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการผลิตไก่พื้นเมือง ทางเพื่อนบ้านไม่มีความสัมพันธ์กับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย นั่นคือ การได้รับข่าวสารการผลิตไก่พื้นเมืองทางเพื่อนบ้าน โดยได้รับหรือไม่ได้รับ ไม่มีผลต่อศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง (ตารางที่ 48)

ตารางที่ 48 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการผลิตไก่พื้นเมืองกับ
ทัศนคติของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง

รายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย (2,120.49 บาท)					
การได้รับข่าวสาร การผลิตไก่พื้นเมือง	กลุ่มรายได้สุทธิต่ำกว่า ค่าเฉลี่ย	กลุ่มรายได้สุทธิสูงกว่า ค่าเฉลี่ย	รวม	χ^2 จำนวน	แปลผล
1.วิทย์					
- ได้รับ	12 (11.8)	6 (5.9)	18 (17.7)	0.698 df = 1	NS
-ไม่ได้รับ	47 (46.0)	37 (42.2)	84 (82.3)		
รวม	59 (57.8)	43 (42.2)	102 (100.0)		
2.โทรทัศน์					
- ได้รับ	48 (47.0)	27 (26.5)	75 (73.5)	4.404 df = 1	*
-ไม่ได้รับ	11 (10.8)	16 (15.7)	27 (26.5)		
รวม	59 (57.8)	43 (42.2)	102 (100.0)		
3.หนังสือพิมพ์					
- ได้รับ	6 (5.8)	5 (4.9)	11 (10.7)	0.055 df = 1	NS
-ไม่ได้รับ	53 (52.0)	38 (37.3)	91 (89.3)		
รวม	59 (57.8)	43 (42.2)	102 (100.0)		

รายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย (2,120.49 บาท)					
การได้รับข่าวสารการ ผลิตไก่พื้นเมือง	กลุ่มรายได้สุทธิต่ำ กว่าค่าเฉลี่ย	กลุ่มรายได้สุทธิสูง กว่าค่าเฉลี่ย	รวม	χ^2 คำนวณ	แปลผล
4. นิตยสารการเกษตร					
- ได้รับ	14 (13.7)	22 (21.67)	36 (35.5)	8.197 df= 1	*
- ไม่ได้รับ	45 (44.1)	21 (20.6)	66 (64.7)		
รวม	59 (57.8)	43 (42.2)	102 (100.0)		
5. เจ้าหน้าที่ของรัฐ					
- ได้รับ	21 (20.5)	21 (20.6)	42 (41.4)	1.801 df= 1	
- ไม่ได้รับ	38 (37.3)	22 (21.6)	60 (58.9)		
รวม	59 (57.8)	43 (42.2)	102 (100.0)		
6. เอกสารโปสเตอร์					
- ได้รับ	5 (4.9)	-	5 (4.9)	3.832 df= 1	NS
- ไม่ได้รับ	54 (52.9)	43 (42.2)	97 (95.1)		
รวม	59 (57.8)	43 (42.2)	102 (100.0)		
7. ทางเพื่อนบ้าน					
- ได้รับ	4 (3.9)	1 (1.0)	5 (4.9)	1.059 df= 1	NS
- ไม่ได้รับ	55 (53.4)	42 (41.2)	97 (95.1)		
รวม	59 (57.8)	43 (42.2)	102 (100.0)		

3.9 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการผลิตไก่พื้นเมือง กับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง

จากการวิจัยพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการผลิตไก่พื้นเมืองกับรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย เมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์หาความสัมพันธ์แล้วปรากฏค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 3.750 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าตาราง เท่ากับ 3.841 ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 แสดงว่า ความรู้ในการผลิตไก่พื้นเมืองไม่มีความสัมพันธ์กับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย นั่นคือความรู้ในการผลิตไก่พื้นเมืองน้อยหรือมาก ไม่มีผลต่อศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง (ตารางที่ 49)

ตารางที่ 49 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ในการผลิตไก่พื้นเมืองกับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง

รายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมือง (2,120.49 บาท)			
ความรู้ในการผลิตไก่พื้นเมือง	กลุ่มรายได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	กลุ่มรายได้สูงกว่าค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
ต่ำกว่า 14 คะแนน	32 (31.4)	15 (14.7)	47 (46.1)
มากกว่าหรือเท่ากับ 14 คะแนน	27 (26.5)	28 (27.5)	55 (53.9)
รวม	59 (57.8)	43 (42.2)	102 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 3.750

χ^2 ตาราง = 3.841 df = 1

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.10 ความสัมพันธ์ระหว่างสายพันธุ์ไก่พื้นเมืองกับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง

จากการศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างสายพันธุ์ไก่พื้นเมืองกับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย เมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์หาความสัมพันธ์แล้วปรากฏค่าที่คำนวณได้ดังนี้ ไก่ลายพันธุ์ ค่าคำนวณได้เท่ากับ 0.973 ไก่เหลืองหางขาว ค่าคำนวณได้เท่ากับ 0.280 และไก่ประดู่หางดำ ค่าคำนวณได้เท่ากับ 0.692 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าตารางเท่ากับ 3.841 ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 แสดงว่าสายพันธุ์ไก่พื้นเมืองไม่มีความสัมพันธ์กับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย นั่นคือ สายพันธุ์ไก่พื้นเมืองสายพันธุ์ใดก็ตาม ไม่มีผลต่อศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง (ตารางที่ 50)

ตารางที่ 50 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสายพันธุ์ไก่พื้นเมืองกับรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย

รายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย (2120.49 บาท)				
สายพันธุ์ไก่พื้นเมือง	กลุ่มรายได้สุทธิต่ำกว่า ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	กลุ่มรายได้สุทธิสูงกว่า ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	χ^2 จำนวน df = 1	แปลผล
ไก่กลายพันธุ์ - ไม่เลี้ยง	8 (7.8)	9 (8.8)	.973 df = 1	NS
- เลี้ยง	51 (50)	34 (33.3)		
ไก่เหลืองหางขาว - ไม่เลี้ยง	54 (52.9)	38 (37.3)	.280 df = 1	NS
- เลี้ยง	5 (4.9)	5 (4.9)		
ไก่ประดู่หางดำ - ไม่เลี้ยง	56 (54.9)	39 (38.2)	.692 df = 1	NS
- เลี้ยง	3 (2.9)	4 (3.9)		

χ^2 ตาราง = 3.841

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.11 ความสัมพันธ์ระหว่างการคัดเลือกพันธุ์และการปรับปรุงพันธุ์กับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง

จากการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการคัดเลือกพันธุ์และการปรับปรุงพันธุ์กับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย เมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์หาความสัมพันธ์แล้ว ปรากฏว่าคำนวณได้เท่ากับ 4.480 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าตารางเท่ากับ 6.63490 มีระดับความเชื่อมั่น 0.01 แสดงว่าการคัดเลือกพันธุ์และการปรับปรุงพันธุ์มีความสัมพันธ์กับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย นั่นคือ การคัดเลือกพันธุ์และการปรับปรุงพันธุ์ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง (ตารางที่ 51)

ตารางที่ 5. ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการคัดเลือกพันธุ์และการปรับปรุงกับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง

รายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย (2,120.49 บาท)			
การคัดเลือกพันธุ์และ การปรับปรุงพันธุ์	กลุ่มรายได้สุทธิต่ำกว่าค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	กลุ่มรายได้สุทธิสูงกว่าค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
ไม่เคยคัดเลือก	26 (25.5)	4 (4.0)	30 (29.5)
คัดเลือก	33 (32.3)	39 (38.2)	72 (70.5)
รวม	59 (57.8)	43 (42.2)	102 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 14.480 **

χ^2 ตาราง = 6.63490 df = 1

มีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01

3.12 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการผลิตกับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง

จากการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการผลิตกับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย เมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์หาความสัมพันธ์แล้ว ปรากฏค่าคำนวณได้เท่ากับ 4.223 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าตารางเท่ากับ 3.841 ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 แสดงว่า รูปแบบการผลิตมีความสัมพันธ์กับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมืองซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย นั่นคือรูปแบบการผลิตเป็นปัจจัยที่มีผลต่อศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง (ตารางที่ 52)

ตารางที่ 52 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการผลิตกับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง

รูปแบบการผลิต	รายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย (2,120.49 บาท)		
	กลุ่มรายได้สุทธิต่ำกว่าค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	กลุ่มรายได้สุทธิสูงกว่าค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
แบบปล่อย	52 (51.0)	31 (30.4)	83 (81.4)
แบบกึ่งขังกึ่งปล่อย	7 (6.8)	12 (11.8)	19 (18.6)
รวม	59 (57.8)	43 (42.2)	102 (100.0)

χ^2 จำนวน = 4.223 *

χ^2 ตาราง = 3.841 df = 1

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

3.13 ความสัมพันธ์ระหว่างอาหารและการให้อาหาร กับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง

จากการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอาหารและการให้อาหารกับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย เมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์หาความสัมพันธ์แล้วปรากฏค่าคำนวณได้เท่ากับ 0.10 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าตาราง เท่ากับ 3.841 ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 แสดงว่าอาหารและการให้อาหารไม่มีความสัมพันธ์กับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ยนั้น คือ การผลิตไก่พื้นเมืองที่ให้อาหารเช้า – เย็น หรือให้อาหารเป็นบางครั้ง ไม่มีผลต่อศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง (ตารางที่ 53)

ตารางที่ 53 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาหารและการให้อาหารกับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง

รายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย (2,120.49 บาท)			
อาหารและการให้อาหาร	กลุ่มรายได้สุทธิต่ำกว่าค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	กลุ่มรายได้สุทธิสูงกว่าค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
ให้อาหารเช้า - เย็น	56 (54.9)	41 (40.2)	97 (95.1)
ให้อาหารเป็นบางครั้ง	3 (2.9)	2 (2.0)	5 (4.9)
รวม	59 (57.8)	43 (42.2)	102 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 0.10

χ^2 ตาราง = 3.841 df = 1

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.14 ความสัมพันธ์ระหว่างการสุขภาพและการป้องกันโรคกับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง

จากการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการสุขภาพและการป้องกันโรค กับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง ซึ่งวัดจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย เมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์หาความสัมพันธ์แล้วปรากฏค่าคำนวณได้เท่ากับ 8.556 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าตาราง เท่ากับ 6.63490 ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01 แสดงว่าการสุขภาพและการป้องกันโรคมีความสัมพันธ์กับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง ซึ่งวัดจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย นั่นคือ การสุขภาพและการป้องกันโรคเป็นปัจจัยที่มีผลต่อศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง (ตารางที่ 54)

ตารางที่ 54 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการสุขภาพและการป้องกันโรคกับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง

รายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย (2,120.49 บาท)			
การสุขภาพและการป้องกันโรค	กลุ่มรายได้สุทธิต่ำกว่าค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	กลุ่มรายได้สุทธิสูงกว่าค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
มีการทำวัคซีนป้องกันโรค	35 (34.3)	37 (36.3)	72 (70.6)
ไม่ได้ทำวัคซีนป้องกันโรค	24 (23.5)	6 (5.9)	30 (29.4)
รวม	59 (57.8)	43 (42.2)	102 (100.0)

χ^2 จำนวน = 8.556 **

χ^2 ตาราง = 6.63490 df = 1

มีนัยสำคัญเชิงทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01

3.15 ความสัมพันธ์ระหว่างการเกิดโรคระบาดกับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง

จากการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการเกิดโรคระบาดกับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย เมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์หาความสัมพันธ์แล้ว ปรากฏว่าคำนวณได้เท่ากับ 1.871 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าตารางเท่ากับ 5.991 ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 แสดงว่าการเกิดโรคระบาด ไม่มีความสัมพันธ์กับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมือง นั่นคือ การเกิดโรคระบาดบางครั้ง หรือเกิดเป็นประจำทุกปี หรือ ไม่เคยเกิดขึ้นเลย ไม่มีผลต่อศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง (ตารางที่ 55)

ตารางที่ 55 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการเกิดโรคระบาดกับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมือง

การเกิดโรคระบาด	รายได้สุทธิจากการผลิตไก่พื้นเมืองเฉลี่ย (2,120.49 บาท)		รวม
	กลุ่มรายได้สุทธิต่ำกว่าค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	กลุ่มรายได้สุทธิสูงกว่าค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	
ไม่เคยเกิดขึ้นเลย	2 (2.0)	4 (3.9)	6 (5.9)
เกิดขึ้นเป็นบางครั้ง	41 (40.2)	26 (25.5)	67 (65.7)
เกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี	16 (15.7)	13 (12.7)	29 (28.4)
รวม	59 (57.8)	43 (42.2)	102 (100.0)

χ^2 คำนวณ = 1.871

χ^2 ตาราง = 5.991 df = 2

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.16 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการจำหน่ายกับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไถ่พื้นเมือง

จากการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการจำหน่ายกับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไถ่พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไถ่พื้นเมืองเฉลี่ย เมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์หาความสัมพันธ์แล้ว ปรากฏค่าคำนวณได้เท่ากับ 4.433 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าตารางเท่ากับ 3.841 ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 แสดงว่ารูปแบบการจำหน่าย ไม่มีความสัมพันธ์กับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไถ่พื้นเมือง ซึ่งพิจารณาจากรายได้สุทธิจากการผลิตไถ่พื้นเมืองเฉลี่ย นั่นคือรูปแบบการจำหน่ายไถ่พื้นเมืองเป็นปัจจัยที่มีผลต่อศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไถ่พื้นเมือง (ตารางที่ 56)

ตารางที่ 56 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการจำหน่ายกับศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไถ่พื้นเมือง

รูปแบบการจำหน่าย	รายได้สุทธิจากการผลิตไถ่พื้นเมืองเฉลี่ย (2,120.49 บาท)		
	กลุ่มรายได้สุทธิต่ำกว่าค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	กลุ่มรายได้สุทธิสูงกว่าค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
จำหน่ายเองที่ตลาด	1 (1.0)	5 (4.9)	6 (5.9)
จำหน่ายให้พ่อค้าที่มา รับซื้อตามบ้าน	58 (56.8)	38 (37.3)	96 (94.1)
รวม	59 (57.8)	43 (42.2)	102 (100.0)

$$\chi^2 \text{ คำนวณ} = 4.433 *$$

$$\chi^2 \text{ ตาราง} = 3.841 \quad df = 1$$

มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการผลิตไก่พื้นเมืองของเกษตรกรในจังหวัดอุดรดิตถ์

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค ข้อเสนอแนะและความต้องการในการผลิตไก่พื้นเมือง ดังนี้

ปัญหาอุปสรรค

1. พันธุ์และการปรับปรุงพันธุ์ไก่พื้นเมือง

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 73.5 (75 ราย) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคด้านพันธุ์และการปรับปรุงพันธุ์ไก่พื้นเมือง คือ

- พันธุ์ไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างเลี้ยงในปัจจุบัน ให้ผลผลิตต่ำ อัตราการเจริญเติบโตช้า มีขนาดเล็ก
- พ่อแม่พันธุ์ไก่พื้นเมืองที่เป็นสายพันธุ์ไก่ชนที่เป็นพันธุ์แท้ หายากและมีราคาแพง

- ขาดความรู้วิธีการคัดเลือกพันธุ์และปรับปรุงพันธุ์ที่ถูกต้อง

2. รูปแบบการผลิตไก่พื้นเมือง

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 40.2 (41 ราย) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคด้านรูปแบบการผลิตไก่พื้นเมือง คือ

- ขาดความรู้ และวิธีการเลี้ยงไก่พื้นเมืองที่ถูกต้องและเหมาะสม

3. อาหาร และการให้อาหารไก่พื้นเมือง

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 16.7 (17 ราย) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคด้านอาหารและการให้อาหารไก่พื้นเมือง คือ

- ขาดความรู้การให้อาหารและวิตามิน – แร่ธาตุ ที่จำเป็นในไก่พื้นเมือง
- อาหารสำเร็จรูปสำหรับไก่พื้นเมือง มีราคาแพงและ ไม่มีจำหน่ายในท้องถิ่น

4. การสุขาภิบาล และการป้องกันโรคລ່วงหน้า

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 94.1 (96 ราย) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคด้านการสุขาภิบาลและการป้องกันโรคລ່วงหน้า คือ

- ขาดความรู้ที่ถูกต้องและเหมาะสมในการสุขาภิบาลที่ดี
- ขาดความรู้ด้านการอนุบาลในลูกไก่พื้นเมืองในระยะแรก ๆ
- ไม่รู้วิธีการทำโรงเรือนลักษณะที่ถูกต้องเนื่องจากไม่เห็นความสำคัญของการสร้างโรงเรือนในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

- ขาดความรู้วิธีการป้องกันและรักษาโรคในไก่พื้นเมืองอย่างถูกวิธี

5. การเกิดโรคระบาดในไก่พื้นเมือง

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 21.6 (22 ราย) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคด้านการเกิดโรคระบาดในไก่พื้นเมือง คือ

- เมื่อเกิดโรคระบาดในไก่พื้นเมือง ไม่ทราบว่าจะไปปรึกษากับหน่วยงานใดที่จะเข้ามาช่วยเหลือ

- เมื่อเกิดโรคระบาดไม่เข้าใจการควบคุมป้องกันและรักษาโรคในไก่พื้นเมือง

- ขาดความรู้ในการควบคุมและรักษาโรคระบาดในไก่พื้นเมือง

6. รูปแบบการจำหน่ายไก่พื้นเมือง

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 21.6 (22 ราย) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการจำหน่ายไก่พื้นเมือง คือ

- ช่วงฤดูฝนราคาจำหน่ายไก่พื้นเมืองจะมีราคาถูกและบางครั้ง จะไม่มีพ่อค้ามารับซื้อ

- ถูกพ่อค้าคนกลางกดราคา

- ช่วงที่มีปริมาณไก่พื้นเมืองมาก บางครั้งไม่มีพ่อค้ามารับซื้อไก่พื้นเมือง

ข้อเสนอแนะ

1. พันธุ์และการปรับปรุงพันธุ์ไก่พื้นเมือง

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะด้านพันธุ์และการปรับปรุงพันธุ์ไก่พื้นเมือง คือ

ต้องการคำแนะนำ ด้านพันธุ์ไก่พื้นเมืองสายพันธุ์ไก่ชนที่มีลักษณะตรงตามสายพันธุ์ที่ถูกต้อง วิธีการคัดเลือกพันธุ์ การปรับปรุงพันธุ์ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงในท้องถิ่น และแนะนำแหล่งพันธุ์ไก่พื้นเมืองสายพันธุ์ดี เพื่อเกษตรกรจะได้นำมาเป็นพ่อแม่พันธุ์ไว้สำหรับปรับปรุงพันธุ์ไก่พื้นเมืองของตนเอง

2. รูปแบบการผลิตไก่พื้นเมือง

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะด้านรูปแบบการผลิตไก่พื้นเมือง คือ

- ให้นำหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง จัดให้มีศูนย์

สาริตการผลิตไก่พื้นเมืองในรูปแบบต่างๆ เพื่อเป็นตัวอย่างให้กับเกษตรกรได้ศึกษาดูงานและนำไปปฏิบัติได้ในท้องถิ่นของตนเอง

3. อาหารและการให้อาหารไก่พื้นเมือง

- เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะด้านอาหารและการให้อาหารไก่พื้นเมือง คือ

- ขอรับการแนะนำในการผลิตอาหารสำหรับไก่พื้นเมืองใช้เอง โดยใช้วัตถุดิบที่หาได้ในท้องถิ่นเพื่อเกษตรกรจะได้มีอาหารไก่พื้นเมืองที่มีคุณภาพ ราคาถูก

4. การสุขภาพิบาล และการป้องกันโรคลวงหน้า

- ขอรับการแนะนำฝึกอบรมและสาริตการป้องกันโรคระบาดลวงหน้าในไก่พื้นเมืองอย่างถูกวิธี จัดหาแหล่งวัคซีนได้สะดวกและรวดเร็วทันตามความต้องการจัดสร้างโรงเรือนไก่พื้นเมืองอย่างถูกวิธี

5. การเกิดโรคระบาดในไก่พื้นเมือง

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะด้านการเกิดโรคระบาดในไก่พื้นเมือง คือ

- ขอรับการแนะนำการรักษาโรคไก่พื้นเมืองเบื้องต้น การใช้ยาละลายน้ำไก่พื้นเมือง การควบคุมโรคกรณีเกิดโรคระบาดขึ้นกับไก่พื้นเมือง

6. รูปแบบการจำหน่าย

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะด้านรูปแบบการจำหน่าย คือ จัดให้มีตลาดนัดไก่พื้นเมืองขึ้นในท้องถิ่นอย่างน้อย 2 ครั้งต่อเดือน

7. ความต้องการให้หน่วยงานของรัฐเข้ามาช่วยเหลือ

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 100 (102 ราย) มีความต้องการให้หน่วยงานของรัฐเข้ามาช่วยเหลือด้านการผลิตไก่พื้นเมือง คือ

- หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกรมปศุสัตว์ ได้จัดฝึกอบรม การเลี้ยงไก่พื้นเมืองให้กับเกษตรกรที่มีความสนใจอย่างน้อย จำนวน 2 ครั้งต่อปี

- ควรจัดให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เข้า ไปเยี่ยมเยียนเกษตรกรที่เลี้ยงไก่พื้นเมืองอย่างน้อย 1 ครั้ง ต่อ สัปดาห์

- เกษตรกร มีความต้องการในการจัดตั้งกลุ่มผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง เพื่อจะทำให้เกษตรกรได้แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์การเลี้ยงไก่พื้นเมืองและข้อมูลด้านการป้องกันโรค การเกิดโรคและการตลาด